

ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ ΤΑ ΠΑΡΑΞΕΝΑ

ΤΑ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΙΣΤΙΚΑ ΔΥΣΤΥΧΗΜΑΤΑ ΣΤΟ ΧΟΛΛΥΓΟΥΝΤ

Ο τραγικός θάνατος μιάς όμορφης Βραζιλιάνας. Η άπρόσμενη του συζύγου της. Η δίκη. Η νευρικές κρίσεις του Τζών Χούστον. Η αυτοκτονία της σινιόρινας Παολίνας Λορέντζο. Μιά ζωή στερήσεων και απογοητεύσεων. Τα τελευταία δραματικά λόγια της τραγικής αυτής χειρός. Η εξωφρενική διασκέδασις της Έβελ Τζίμπου. Το μερικό τέλος μιάς φάρσας, κλπ. κλπ.

μίστηρ Λούις Χόλμαν, ο διευθυντής της Τροχαίας Κινησεως του Χόλλυγουντ, αναγκάστηκε αυτές τις μέρες να λάβη αυστηρά μέτρα για να περιορίση τόν αριθμό των αυτοκινητιστικών δυστυχημάτων που συμβαίνουν καθημερινώς στην πόλη των «αστέρων». Εκτός λοιπόν από τους αστόματους προσβολείς που αναβοσβύνουν στις διασταυρώσεις των κεντρικών δρόμων, τις ζώνες ασφαλείας και τους πάνυψηλους πόλιμαν που διακρίνονται από μακριά, έχει διοργανώσει και μία άλλη υπηρεσία αστυνομικών: το περίφημο ειδικό σώμα ασφαλείας των διασώτων. Οι πόλιμαν αυτοί του σώματος προσέχουν τους θιαστικούς ή τους αψηφόμενους διαβάτες, τους ειδοποιούν για τόν κίνδυνο που διατρέχουν και πολλές φορές τους γλυτώνουν από τόν θάνατο. Κρατούν δε διαρκώς τόν χρονόμετρο στο χέρι τους κι άλλοιμονο στόν σωφέρ που θά τολμήση να τρέξη με περισσότερη ταχύτητα από τήν κανονισμένη.

Μά και πάλιν τ' αυτοκινητιστικά δυστυχήματα δεν περιορίζονταν! Από μία τελευταία στατιστική βλέπουμε ότι στο Χόλλυγουντ συμβαίνουν κάθε μήνα πενήντα τραυματισμοί και θάνατοι από αυτοκίνητα. Τι συμβαίνει λοιπόν; Τόσο άνιδει και τόσο απόρροκτο είναι οι σωφέρ του Χόλλυγουντ; Κάθε άλλο! Έχει εξακριβωθεί, ότι 100 % α' αυτές τις περιπτώσεις φταίει τόν θύμα! Φταίει ο πεζός που παρασύρεται κάτω από τις ρόδες του αυτοκινήτου. Όριστε μερικά παραδείγματα:

Στις 25 'Ιουνίου, τήν ώρα που ή καθημερινή δουλειά τέλειωνε στο κινηματογραφικό «στούντιο», ένα πλήθος κομπάρσων, ηλεκτρολόγων και μηχανικών ξεχύθηκε στους δρόμους. Ο Τζών Χούστον, ο γυιός του Ουάλτερ Χούστον, ένας από τούς πιο γνωστούς ηθοποιούς του Χόλλυγουντ, έβγηκε κι εκείνος από τόν «στούντιο» που εργαζόταν ως μηχανικός, ανέβηκε σ' αυτοκίνητο του και ξεκίνησε με κανονική ταχύτητα. Άξαφνα ειβε μπροστά του σέ απόστασι λίγων θημάτων μία γυναίκα που είχε μαρμαρώσει από τόν τρόμο της. Πάτησε άμέσως τά φρένα κι έστριψε τόν τιμόνι του για να μή τήν κόψη. Μά τ' αυτοκίνητο, με τήν ταχύτητα που είχε, γλύστρησε άπ'αυτήν θρεγμένη ασφαλή και παρέσυρε κάτω άπ' τούς τροχούς του τήν άτυχη γυναίκα. Μιά σπαραχτική κραυγή πόνου άνήχησε τότε στό δρόμο. Ο Τζών Χούστον, κατάχλωμος, πήδησε από τ' αυτοκίνητο και θέλησε να δραστηρευθή. Μά οι άστυνομικοί της Τροχαίας είχαν τρέξει κιόλας κοντά του και τού είχαν περάσει τις χειροπέδες. Έπειτα έδωσαν από τούς τροχούς άναίσθητη κι άμειδυτη τήν άτυχη γυναίκα. Ήταν νέα, πολύ κομψή κι έξαιρετικής όμορφιάς. Τήν ώδηγησαν λοιπόν στο πλησιέστερο νοσοκομείο. Η κατάστασί της ήταν κρίσιμη. Είχε πάθει έσωτερική άιμορραγία και δέν ύπρχε καμμία έλπίδα να σωθή. Από τά χαρτιά που θρέθηκαν στή τσάντα της κι από τόν καρτέ της εξακριβώθηκε ότι ή λέγαν Τόσκα Ρουλλιέν κι ότι ήταν γυναίκα τού Ρούλ Ρουλλιέν, ενός ηθοποιού τού κινηματογράφου, γνωστού στό Χόλλυγουντ με τ' όνομα «Ο Βαλεντίνο της Ντιού Άμερικης».

Η «μίση» Τόσκα Ρουλλιέν, πράγματι, ύστερα από λίγες ώρες πέθανε, χωρίς οι άστυνομικοί να κατορθώσουν να πάρουν μία λέξι από τόν στόμα της. Ωδήγησαν λοιπόν τόν Τζών Χούστον στήν άστυνομία κι έπειτα ειδοποίησαν τόν Ρούλ Ρουλλιέν για τόν άτύχημα της συζύγου του. Ο «Βαλεντίνο της Ντιού Άμερικης» εκείνη τήν ώρα «γύριζε» άκόμη στό «στούντιο». Όταν έμαθε τόν θάνατο της γυναίκας του, που τήν άγαπούσε έξαιρετικά, άπόκρινε σάν κεραυνόπληκτος. Έπειτα, τρελλός από τήν άπελπίσια του, έτρεξε στό νοσοκομείο...

Αυτή ή υπόθεσις φυσικά πήρε τόν κανονικό δρόμο της. Ο νεαρός Τζών Χούστον κλείστηκε στή φυλακή κι ύστερα από λίγο καιρό ώδηγήθηκε στό δικαστήριο. Μά κι ο κατηγορούμενος κι ο μνηστής, δηλαδή ο Ρούλ Ρουλλιέν, ήταν σ' άξιοθρήνητα

χάλια. Ο Τζών Χούστον είχε τόσο λυπηθή άπ' αυτό τόν άτύχημα που τού συνέβη, ώστε είχε χάσει σχεδόν τόν μυαλό του. Όταν άρχισε να εξετάζεται, μόλις κατάρθωνε ν' άπαντήσει στούς δικαστάς του. Κάθε τόσο έκανε τις αίσθησεις του! «Όσο για τόν άτυχο Ρουλλιέν, έκλαιγε διαρκώς από τήν άπόγνωσί του. Από τήν εξέτασι τέλος τών διαφόρων μαρτύρων, άπεδείχθη ότι τόν λάθος ήταν της όμορφης Βραζιλιάνης, που κατέθηκε ξαφνικά στό δρόμο και θέλησε να περάσει στό άπέναντι πεζοδρόμιο, χωρίς να προσέξή τόν αυτοκίνητο τού Χούστον. Έτσι ο νεαρός κατηγορούμενος άθωώθηκε. Μά έμεινε κατόπιν έξη μήνης σέ μία νευρολογική κλινική για να γιάτρεψή τόν νευρικό κλονισμό του.

Τό άτύχημα αυτό, όπως αναφέρουμε, δέν είναι τόν μοναδικό που συνέβη στό Χόλλυγουντ. Υπάρχουν κι ένα σωρό άλλα, τά όποια θά μπορούσαν θαυμάσια να χαρακτηρισθόν ως άληθινές αυτοκτονίες!

Η σινιόρινα Παολίνα Λορέντζο, μία από τις πιο όμορφες «κομπάρσες» της φιλομπολέας, τή νύχτα της 2ας 'Ιουλίου, γυρίζοντας άργά στό σπίτι της θρήνηκε ξαφνικά κάτω από τις ρόδες τού αυτοκινήτου τού Τζέκυ Ντόρναντ. Ο άτυχος σωφέρ άσπίστηκε άμέσως να τήν τραβήξή από τούς τροχούς και να τήν μεταφέρει στό πλησιέστερο φαρμακείο. Μά δέν πρόλαβε να τήν σώση. Η σινιόρινα Παολίνα Λορέντζο πέθανε μέσα στά χέρια του, ψιθυρίζοντας του να τήν συγχωρήση.

—Νά τήν συγχωρήσω; ουλογινόταν ο σωφέρ, ενώ έτρεμε άκόμη από τήν άγωνία του και τήν συγκίνησί του. Εγώ να τήν συγχωρήσω που τήν σκότωσα;

Τόσο μεγάλη έντύπωση λοιπόν τού έκαναν τά τελευταία λόγια της όμορφης 'Ιταλίδας, ώστε τήν ίδια στιγμή, άντι να έξαφανισθή, έτρεξε να παραδοθή στήν άστυνομία.

—Είμαι ένας δολοφόνος! Συλλάβήτέ με! είπε στούς άστυνομικούς. Έδώ και λίγη ώρα σκότωσα με τ' αυτοκίνητό μου μία γυναίκα!

Οι άστυνομικοί, φυσικά, τόν συνέλαβαν. Όταν όμως θέλησαν να εξακριβώσουν τήν ταυτότητα τού θύματος του, έπεκάλυψαν μία από τις πιο άνατριχιαστικές τραγωδίες τού Χόλλυγουντ.

Η όμορφη 'Ιταλίδα είχε πάει δώ και δυό χρόνια στήν πόλη τού κινηματογράφου, για να πραγματοποιήση τόν μοναδικό πόθο της ζωής της: να γίνη κινηματογραφικός «αστέρας». Έφυγε λοιπόν κρυφά από τήν Φλωρεντία που μέναν οι δικοί της κι ύστερα από μία περιπετειώδη ζωή, κατάρθωσε να φτάση στό Χόλλυγουντ. Από εκείνη τή μέρα άρχισε ή τραγωδία της. Έπεσε στά χέρια ενός έπικινδунου Άργεντινού, ο όποιος τήν έξεμεταλλεύετο, ενώ της έλεγε ότι έφορόντιζε να τής έξασφαλίσή μία λαμπρή «καρριέρα» στόν κινηματογράφο! Μά ο Άργεντινός αυτός σιναλήφθη μία μέρα από τούς άστυνομικούς για μία κλοπή στά χαρτιά κι έτσι ή όμορφη 'Ιταλίδα έμεινε μόνη της, δίχως κανέναν προστάτη. Άρχισε τότε να γυρίζει από «στούντιο» σέ «στούντιο» και τέλος κατάρθωσε να προσληφθή ως «κομπάρσα» ενός φιλμ. Μά τόν «γύρισμα» μιάς ταινίας δέν κρατάει πολύ καιρό. Η Παολίνα Λορέντζο θρήνηκε πάλι στό δρόμο και χωρίς δουλειά. Άπογοητευμένη λοιπόν άπεφάσισε να δώση ένα τέλος σ' αυτό τόν τραγικό μαρτύριό της. Δέν ήθελε όμως ν' άνακαλυφθή ότι είχε αυτοκτονήσει, γι' αυτό προτίμησε τόν τρόπο τού τυχαίου δυστυχήματος.

Η άνακρίσιμη όστώδο της άστυνομίας δέν άλάφρωσε άδιάλυ τήν θεία τού σωφέρ. Δέν ύπρχε κανείς μάρτυρας της υπερασπίσεως κι ο άτυχος Τζέκυ Ντόρναντ πλήρωσε τήν αυτοκτονία της όμορφης 'Ιταλίδας με πέντε χρόνια φυλακής!...

Μιά τέλος από τις συνθησιμένες περιπτώσεις τών αυτοκινητιστικών δυστυχημάτων, είναι και ο φόνος τών μεθυσμένων. Μά στήν περίπτωσι αυτή δέν φταίει ούτε ο σωφέρ,

Η όμορφη Τόσκα Ρουλλιέν, ο Τζών Χούστον και ο Ρούλ Ρουλλιέν, ο έπικινδυνός «Βαλεντίνο της Ντιού Άμερικης»

ούτε το θύμα Φταίει το άλκοόλ! Στους δρόμους του Χόλλυγουντ βλέπεις καμείς καθημερινώς άνδρες και γυναίκες που δεν μπορούν να πάρουν τα πόδια τους από το μεθύσι. Συλλογιόμαστε τώρα το μαρτύριο των σωφέρ που προσπαθούν να γλυτώσουν αυτούς τους αδιόρθωτους γλεντζέδες από θάνατο θάνατο. Παρ' όλες όμως τις προσπάθειες τους, είνε αδύνατο να μη θρεβή καιείς απ' αυτούς κάτω από τους τροχούς του αυτοκινήτου των. Μά σε μία τέτοια περίπτωση, οι σωφέρ έχουν πολλά έλαφρυντικά και τις περισσότερες φορές γλυτώνουν την τιμωρία.

Δέν συμβαίνουν όμως δυστυχήματα μονάχα στους διαβάτες, αλλά και σ' αυτούς ακόμη τους οδηγούς των αυτοκινήτων.

Έδω και λίγο καιρό, στις αρχές του 'Ιουλίου, οι κεντρικοί δρόμοι του Χόλλυγουντ αναστατώθηκαν από τα σφυρίγματα των πόλιμαν της Τροχαίας που κυνηγούσαν μία πολυτελή λιμουζίνα. Κάθε κυκλοφορία είχε σταματήσει απότομα κι' οι διαβάτες είχαν σταθεί στα πεζοδρόμια και παρακολουθούσαν από το δραματικό κυνήγι. Τό ένδιαφέρον τώρα σ' αυτή την υπόθεση ήταν ότι εκείνη την πολυτελή λιμουζίνα την οδηγούσε μία εξαιρετικά όμορφη κυρία. Ποιά ήταν άραγε; Μήπως καμιά «γόνισσα» της πόλης; Μήπως καμιά μεγάλη τυχοδιώκτρια; Μήπως καμιά συνήγορος «αν γκαγκότερες», τίποτ' απ' όλα αυτά! Ήταν ή Έβελ Τζ.μυι, ή οποία—άφει στο μεθύσι—έκανε σπόρ, διασκεδάζοντας με τη κυνηγητό των πόλιμαν!

Μά αυτή ή ιστορία δέν κράτησε πολύ. «Άραφ» το τιμόνι έφυγε από τα χέρια της όμορφης «ενέτιττας» κι' ή πολυτελής λιμουζίνα ανέβηκε στο πεζοδρόμιο κι' έγινε χίλια κομμάτια πάνω σ' ένα τοίχο. Όταν έφτασαν οι πόλιμαν, θρήκαν την Έβελ Τζ.μυι αιμόφυρτη και νεκρή μέσα στα συντρίμια του αυτοκινήτου της. Είχε πληρώσει με τη ζωή της αυτή την εξωφρενική διασκέδαί της.

Τα αυτοκινητιστικά δυστυχήματα, όπως σάς αναφέραμε, είνε άναρμήσιμα στο Χόλλυγουντ. Κι' οι λόγος είνε ότι οι Άμερικανοί και πρό πάντων ή Άμερικανίδες ευχαριστούν να παίζουν με τόν κίνδυνο, αδιάφορο αν αυτό τις περισσότερες φορές καταλήγει σε μία ξαφνική τραγωδία.

POZE NTE ΜΑΙ'Υ'ΝΑΡ

ΙΣΤΟΡΙΚΑ ΑΝΕΚΔΟΤΑ

Η ΤΣΙΓΚΟΥΝΙΑ ΤΟΥ ΤΑΛΛΕ'Υ'ΡΑΝΔΟΥ

“Ένας άμαξοποιός παρουσιάστηκε μία μέρα στον περίφημο Ταλλε'υ'ρανδό—όπουργό των Έξωτερικών της Γαλλίας—και του παρουσίασε προς εξόφλησιν έναν παμπάλαιο προσώπιό λογαριασμό του.

—“Ω, είνε δίκαιον να πληρωθής, φίλε μου, άφου σου χρεώστούν! είπε ο Ταλλε'υ'ρανδός, ρίχνοντας μία ματιά στο λογαριασμό.

—Πόσο με υποχρεώνετε, πολίτα όπουργέ! ξεφώνισε χαρούμενος ο δύστιχος πιστωτής.

—Καμιά υποχρέωσις, φίλε μου!..

—Τι λέτε, πολίτα όπουργέ!... “Ισα-ίσα σάς είμαι ευγνώμων!..

—Καμιά ευγνώμοσύνη, φίλε μου!... Ξανάπε ο Ταλλε'υ'ρανδός. “Ο χρεωστών πρέπει και να πληρώη!..

—“Ω, πόσον καλός είστε, πολίτα όπουργέ!.. Και πότε, παρακαλώ, θά πληρωθώ;

—“Α!... Μην είσαι περίεργος να ρωτάς για πράγματα, τα όποια ούτε εγώ ο ίδιος δέν ξέρω!... Είπε ψυχρότατα τη φορά αυτή, ο παμπόνηρος διπλωμάτης.

Κόκκαλο ο πιστωτής...

ΜΙΚΡΑ-ΜΙΚΡΑ

Η ΓΥΝΑΙΚΕΣ ΤΟΝ ΠΑΛΗΟ ΚΑΙΡΟ

Οι ‘Ιουδαίοι Έλεγαν κατά την καθημερινή τους προσευχή: «Σ' ευχαριστώ, Κύριε, γιατί δέν μ' Έκανες γυναίκα!»

“Ελληνες έπέτρεπαν και στις γυναίκες να έμπορεύονται άλλ' όχι σε πράγματα που είχαν αξία μεγαλειότερη από ένα μέτρο καρβαριού!

Οι Ρωμαίοι έπέτρεπαν στις γυναίκες τους να πίνουν κρασί, μονάχα μία φορά το χρόνο!

Οι Μωαμεθανοί Έλεγαν: «Αν ή γυναίκα κάνει κάτι χωρίς την συμβουλή του άνδρός της, ή πράξι της θάνη, όπως οδήγησε κακή!»

ΜΑΤΙΕΣ Σ' ΟΛΟ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟ

ΠΟΛΛΑ ΚΑΙ ΔΙΑΦΟΡΑ

“Αν δαπανούσε κανείς όσα χρήματα έχουν ξοδευθί ως τώρα στους διαφόρους Έξοντατικούς πολέμους, θά αγοράζε και την τελευταία σπιθαμή γής. Θάντινε βασιλικά δόσεις τους κορυφήδες της ιερής. Θάχτιζε σχολεία μορφωτικά και στο τελευταίο κοινοτοπώ. Και θά στόλιζε κάθε ένα λόφο με μία έκκληση, μέσα στην οποία θ' άκοιγόντουσαν διαρκώς τα παρηγορη Εθαγγέλια της Ειρήνης και της Άδελφότητας... “Αλλά πού τέτοια τύχη για την δύστιχη ανθρωπότητα!...

Τά σπουδαιότερα θρησκειώματα του κόσμου είνε τά έξης : Βουδδιστάι 405 εκατομμύρια, χριστιανοί 400 εκατομμύρια, μωαμεθανοί 205 εκατομμύρια, βραχμανιστάι 175 εκατομμύρια και ‘Ιουδαίοι 6 εκατομμύρια.

Περί τά 20 εκατομμύρια τυφλόν υπάρχουν σε όλόκληρο τον κόσμο, σύμφωνα με τις τελευταίες στατιστικές.

Δείγμα της αγάπης των Σκοτσέζων πρός το πιστό, είνε και οι άκόλουθα αριθμοί : Τό 1933 τά διάγραμμα άπαιτούσε κρατητήρια της Σκωτίας φιλοξένησαν 83 χιλιάδες μεθυσμένους...

Οι καθολικοί έπίσκοποι φορούν δαχτυλίδι, ως σημάδι των πνευματικών αρραβώνων τους με την νύμφη Έκκλησία.

Κατά τό 578 ένας λαός τόσο κτηνώδες τη Γαλλία, ώστε ή άπαισία νύμφη του διατηρήθηκε στο έξης έθνος : “Όσοι φταρνίζονταν από τότε, άκουγαν από τους άλλους την νύχη ‘Για σου ή ‘Ο Θεός να σε φιλώ. Και τούτο, γιατί κατά τον τρομερό εκείνον λαμό οι άρρωστοι ξεσηγορούσαν, καταλαμβανόμενοι από ένα σφοδρό φταρνισμό... “Από τότε διαδόθηκε και στην άλλη Ερώπη ή συνήθεια της νύχης αυτής, σε όσους φταρνίζονταν.

“Εάν μοιραζόταν όλο το χρυσάφι, τό όποιο υπάρχει στον κόσμο, τό κάθε άτομο θάπαινε μερίδιο 20 χρυσά φράγκα. “Αλλά — επαναλαμβάνομεν — πού τέτοια τύχη !...

Πρό όλίγων ετών πέθανε στην ‘Αγγλία ο βουλευτής κ. Φώσσε, τυχλός εκ γενετής. “Αν και τυχλός, ώστόσο, ο βουλευτής αυτός εκλεγόταν επί 15 χρόνια συνεχώς από τους συμπολίτες του κι' ήταν ρήτωρ σπουδαίος. “Επίσης ήξερε καλό κολήμπι, Ιτασία, κούτι και πατινάζισμα και γνώριζε τον κάθε συνάδελφό του από τόν τόνο της φωνής του.

Τό 1877, έποχή δηλαδή μεγάλης δυσνάκειας των κληρικόν στην Γαλλία, ήναισαν σ' αυτήν 50 χιλιάδες ρασοφόρων, εκ των όποιών 3 χιλιάδες ‘Ηρσοίτες...

Τό πιο εύνοήμενο γνωστό των Παλιώνων είνε τό έξης : «‘Ιροθά Ινδοθέτο ταιρινούρουν ρού, Βαγάγιο δαρξέζο, τσουνέ ναραμού !...».

Δηλαδή :

«Τά χρώματα κι' ή εύωδιες παρέρχονται, τίποτε σ' αυτόν τον κόσμο δέν είνε σταθερό!...».

“Ο σάλλογος «Προστασίας Ζώνω» στη Νέα ‘Υόρκη, λίγες μέρες μετά τη σύστασί του, κατάγγειλε 892 πρόσωπα για τη σκληρότητά των έναντι των διαφόρων πτηνών και ζώων. “Απήλλαξε από την εργασία και περιποιήθηκε 1802 γηραιά ή άρρωστα άλογα. Και έννοσήλευσε 2500 διάφορα ζώα, πάγοντα από μεταδοτικά νοσήματα !...

Πρό 80 ετών, όλοι άνεξαρτάτος οι Ιθαγενείς των νήσων Φίτζι ήσαν άνθρωποι κι' ειδωλολάτρες. Σήμερα, χάρις στους Ιερατικούς, όλοι είνε χριστιανοί.

Κάποιος όνειροπόλος παλός φιλόσοφος διετινέτο ότι τά κοινωνία είνε κακοί άνθρωποι, πού μετεμηνώθηκαν σε έντομα.

“Όταν κατά τά τέλη του θέρος το 1876 Έπεσαν δισεκατομμύρια άκοιθόν στην Κεντρική Κίνα, οι Κινέζοι χωρικοί τις έπαιναν και τις έτρωγαν τηγανιτές, νομίζοντας πώς ήσαν δώρο του Θεού !

Τά δάση της Ενώτης εκάλυπταν πρό ετών τά έβουσι ένταστά τα ή συνοικής έκτάσεώς της. Μ' άλλα λόγια, είχαν Έκτασι 1.500.000.000 στρεμμάτων.

Τό βάρος του ήλιου είνε 2,096,000,000, 000,000,000,000 τόννων, ένθ της γής είνε 5,875,000,000,000,000,000 τόννων μόνον !...

